

Den samme afgiftssats for bygas og naturgas vil således ikke ligestille forbrugerne af by- og naturgas.

Spørgsmål 7:

Ministeren bedes oplyse, om en afgift på bygas ikke vil fremme omstillingen fra anvendelse af bygas til fjernvarme som ønsket af regeringen.

Svar:

En afgift på bygas vil alt andet lige give et kraftigt incitament til fremme af omstillingen fra bygas til opvarmning til fjernvarme.

Der findes imidlertid allerede kraftige incitamenter til, at boliger, der opvarmes med bygas, skifter opvarmningsform til fjernvarme. Dels er bygas en væsentligt dyrere opvarmningsform end fjernvarme, dels gives der offentlige tilskud til omstillingen. Regeringen finder derfor ikke, at der på nuværende tidspunkt er behov for yderligere incitamenter til omstillingen fra bygas til fjernvarme. Endvidere vil en afgiftsforhøjelse af samme størrelsesorden som afgiftsforhøjelsen for naturgas som før nævnt medføre betydelige stigninger i opvarmningsomkostninger for boliger opvarmet med bygas.

Regeringen har derfor fundet det hensigtsmæssigt at udskyde spørgsmålet om en eventuel stigning i afgiften af bygas til en senere lejlighed, hvor der mere generelt måtte blive set på afgifterne for husholdningerne.

Spørgsmål 8:

Udvalget udbeder sig en (kortfattet) redegørelse for, hvilke strukturelle og organisatoriske tilpasninger til det indre marked der foregår i de andre EU-lande.

Svar:

Jeg har modtaget følgende svar fra miljø- og energiministeren, som jeg henholder mig til:

Der er store strukturelle forskelle mellem de forskellige EU-landes gassektor, bl.a. med hensyn til naturgassens betydning i forhold til den samlede energiforsyning, graden af forsyningsvirksomhed, graden af offentligt engagement, gassens betydning i erhvervsstrukturen, offensive og defensive strategier m.v. De strukturelle og organisatoriske tilpasninger – båret af forventningerne til en kommende liberalisering – har derfor et meget forskelligt udgangs-

punkt. Flere af de store gasselskaber har gennem de senere år rustet sig til konkurrence ved at indgå strategiske alliancer horisontalt og vertikalt med henblik på en styrkelse af markedsgrundlaget og ved at indgå langsigtede takeorpay-kontrakter, således at gasforsyningen i nogen grad vil være fastlagt for årene fremover. Særlig de store producentlande uden for EU – Norge og Rusland – har været aktive med at afslutte store salgskontrakter med forskellige lande i EU og i Centraleuropa.

Ligeledes har forskellige lande taget initiativ til ny lovgivning rettet mod at tilvejebringe nye rammer for et konkurrenceudsat gasmarked. England har på et tidligt tidspunkt privatiseret og liberaliseret sektoren og gradvis gennemført omfattende strukturelle og organisatoriske ændringer. Gennem et nyt licenssystem er det tidligere monopol British Gas blevet opdelt i separate selskaber, der varetager henholdsvis drift af nettene, transport af gas gennem nettene og salg til slutkunder. Ligeledes har for eksempel Tyskland og Holland taget initiativ i retning af ny regulering af gassektoren.

Spørgsmål 9:

Indebærer notificeringen, at EU i givet fald godkender, at 4. juni-aftalen løber til år 2015?

Svar:

Jeg har modtaget følgende svar fra miljø- og energiministeren, som jeg henholder mig til:

Som nævnt under spørgsmål 5 er der ikke nogen direkte sammenhæng mellem notificeringen af afgiftsloven og 4. juni-aftalen. Notificeringen vil derfor ikke indebære nogen godkendelse af 4. juni-aftalen eller dens løbetid.

Spørgsmål 10:

Ministeren bedes oplyse, om regneeksemplet for gasselskab X (lovforslagets bemærkninger side 8, venstre spalte) skal forstås således, at hvis gasselskabet øger sit salg til industri (erhverv proces) med 100 mio m³ naturgas, bliver bundfradraget reduceret fra 293 mio. kr. til 244 mio. kr. efter følgende beregning:

400 mio. m³/600 mio. m³ × 300 mio. m³ = 200 mio. m³

Bundfradrag: 200 mio. m³ × 122 øre pr. m³ = 244 mio. kr.

Svar:

Bundfradragene ændres ikke, selv om salgs-